

Farma zvířat

George Orwell

Ukázka

Prasata se nyní přiznala, že se během uplynulých tří měsíců naučila ze starého slabikáře, který kdysi náležel dětem pana Jonese a který objevila na smetišti, číst a psát. Napoleon poslal pro hrnce s černou a bílou barvou a zavedl shromážděné k vratům s pěti závorami, jež oddělovala farmu od hlavní cesty. Pak Kuliš, který psal nejlépe, vzal mezi své dva paznehty štětec, zamazal nápis PANSKÁ FARMA a na jeho místo napsal FARMA ZVÍŘAT. Tak se ode dneška měl statek jmenovat. Potom se vrátili na dvůr. Kuliš s Napoleonem nechali přinést žebřík a opřeli jej o vrata stodoly. Vysvětlili zvířatům, že se jim po třech měsících intenzivního studia podařilo soustředit zásady animalismu do sedmi příkázání, která nyní napíšou na zeď. Tato příkázání jsou nezměnitelné zákony, jimiž se na farmě musí zvířata vždy řídit. S jistými potížemi (pro prase to není nic snadného) se Kuliš vyšplhal po žebříku a pustil se do práce, zatímco Pištík o pár příček níže držel plechovku s barvou. Příkázání psali na dehtovou zeď velkými bílými písmeny, která se dala přečíst ze vzdálenosti třiceti metrů, a zněla takto: SEDM PŘÍKÁZÁNÍ 1. Každý, kdo chodí po dvou nohách, je nepřítel. 2. Každý, kdo chodí po čtyřech nohách nebo má křídla, je přítel. 3. Žádné zvíře nebude chodit oblečené. 4. Žádné zvíře nebude spát v posteli. 5. Žádné zvíře nebude pít alkohol. 6. Žádné zvíře nezabije jiné zvíře. 7. Všechna zvířata jsou si rovna. Nápis byl velmi úhledný, a až na to, že místo pít napsal Kuliš -pýt-, a jedno -s- bylo vzhůru nohama, v něm nebyla jediná chyba. Kuliš pak příkázání přečetl všem nahlas. Zvířata přikyvovala v naprostém souhlasu a některá chytřejší se jim začala ihned učit nazpaměť. „A nyní, soudruzi,“ volal Kuliš, odhazuje štětec, „vzhůru na senoseč! Učiňme otázkou cti mít sklizeno dříve, než míval Jones a jeho lidé.“ V tom okamžiku začaly krávy, které vypadaly už nějakou dobu podivně, hlasitě bučet. Dvacet čtyři hodin je nikdo nepodojil a vemena jim téměř praskala. Po krátkém přemýšlení poslala prasata pro kýble a úspěšně krávy podojila - jejich kopyta na to byla jako stvořena. Před zvířaty se objevilo pět kyblíků plných pěnivého hustého mléka a všichni si je se zájmem prohlíželi. „Co se stane se vším tím mlékem?“ zeptal se někdo. „Jones nám ho občas přidával do kaše,“ podotkla jedna slepice. „Nestarejte se o mléko, soudruzi,“ vykřikl Napoleon a postavil se před kýble. „Něco s ním provedeme, ale senoseč je přednější. Soudruh Kuliš vás povede a já přijdu za chvíli. Vpřed, soudruzi, seno čeká.“ A tak se zvířata vyhrnula na louku, aby začala se sklízni, a když se večer vrátila, všimla si, že

mléko zmizelo.